

پیام هفت

نان حیات

خواندن متون مقدس: یوحنا ۶: ۲۲-۷۱

۱. اگر یوحنا ۶ را با دقت بخوانیم، باید تأثیر عمیقی از این باب داشته باشیم و به ترتیب هفت نکته مهم توجه کنیم:

- آ. خداوند نان حیات است - آ. ۳۵، ۴۸.
 - ب. خداوند نان حیات خود را می دهد تا ما بخوریم - آ. ۵۱.
 - پ. خداوند همچنین خون خود را می دهد تا ما بنوشیم - آ. ۵۳.
 - ت. خداوند نه تنها مرد، بلکه رستخیز کرد - آ. ۵۶.
 - ث. از آنجا که مسیح در ما زندگی می کند، ما به او زندگی کرده و در برابر خدا زندگی می کنیم - آ. ۵۷.
 - ج. روح او، نه جسم فیزیکی او، به ما حیات و تأمین حیات می دهد - آ. ۶۳.
 - چ. آن روح، در کلام شفاهی خداوند است؛ کلام او روح و حیات است - آ. ۶۳.
۲. مقصود اولیه که خداوند عیسی برای آن از آسمان به زمین پایین آمد، به انجام رساندن یک مورد مرکزی بود - که خودش را به عنوان خوراک به ما دهد - آن نان حیات - تا او بتواند به عنوان تغذیه روحانی توسط ما خورده و هضم شود تا ساختار ما گردد - آ. ۵۰-۵۱.
۳. باب ۶ از انجیل یوحنا، یک گفتار پر جزئیات در مورد این است که خداوند عیسی نان حیات می باشد؛ او اعلام کرد: «من نان حیات هستم» - آ. ۴۸:
- آ. بسیاری از آیات در یوحنا ۶ آشکار می کند که برای تجربه و مسرت ما، مسیح نان حیات است - آ. ۲۷، ۳۲-۳۵، ۴۷-۵۸، ۶۳، ۶۸:
 ۱. مهمترین نکته در تمام یوحنا باب ۶ این است که مسیح خوراک ما، نان حیات است - آ. ۳۵، ۴۸.
 ۲. خوردن او، موردی یک بار برای همیشه نیست؛ بلکه، ما باید روزانه با خداوند تماس بگیریم و او را بخوریم، زیرا او قابل خوردن است - آ. ۵۰.
 ۳. ما باید روح خود را تمرین دهیم تا از او تغذیه کنیم، او را دریافت کنیم، او را هضم کنیم، او را تجربه کنیم، از او مسرت ببریم، و او را لحظه به لحظه بکار ببندیم - آ. ۵۶-۵۷.
 ۴. ما همه باید بر یک چیز تمرکز کنیم - خوردن مسیح و سپس زیستن توسط آنچه از او خورده ایم - آ. ۵۴.
- ب. «کار بکنید نه برای خوراک فانی بلکه برای خوراک که تا حیات جاودانی باقی است که پسر انسان آن را به شما عطا خواهد کرد» - آ. ۲۷:
۱. حیات جاودان، حیات الهی است، حیات آفریده نشده خدا، که نه تنها با توجه به زمان ابدی است، بلکه طبیعت آن نیز جاودان و الهی است - ۳: ۱۵.
 ۲. خوراک که تا حیات جاودان می ماند، می تواند ما را تأمین کند و ما را به درون حیات جاودان بیاورد - ۶: ۲۷.
- پ. «پدر من نان حقیقی را از آسمان به شما می دهد. زیرا که نان خدا آن است که از آسمان نازل شده، به جهان حیات می بخشد» - آ. ۳۲-۳۳:
۱. فقط امور روحانی واقعی هستند؛ «روح، حق [واقعیت] است» - ۱ یوحنا ۵: ۶.
 ۲. مسیح به عنوان نان حقیقی، نان حقیقت، [نان] واقعیت است؛ مسیح، حقیقی، واقعی است.
 ۳. ما همه باید عمیقاً تحت تأثیر این امر مسلم قرار بگیریم که به مسیح به عنوان نان حقیقی حیات که خدا فرستاده نیاز داریم تا برایمان حیات جاودان بیاورد.

۴. «نان خدا» در یوحنا ۶: ۳۳، «نان حقیقی» در آیه ۳۲ است.
۵. به عنوان نانی که از آسمان نازل شد، مسیح نان آسمانی است، و به عنوان نان خدا، او از خداست، او توسط خدا فرستاده شد، و او با خدا بود – آ. ۳۳.
۶. وقتی این نان را می خوریم و هضم می کنیم، ساختارمان می شود و ما به عنوان یک با خداوند می پیوندیم و آمیخته می شویم – ۱ قرنتیان ۶: ۱۷.
۷. هر که نان زنده را که از آسمان نازل شد بخورد، برای همیشه خواهد زیست – یوحنا ۶: ۵۱-۵۰.آ.
- ت. در آیه ۵۱، خداوند عیسی گفت: «نانی که من عطا می کنم جسم من است که آن را بجهت حیات جهان می بخشم»:

 ۱. در این مرحله نان تبدیل به جسم می شود.
 ۲. خداوند بدن خود، یعنی جسم خود را داد و برای ما مرد تا بتوانیم حیات داشته باشیم.
 - ث. «آمین آمین به شما می گویم اگر جسد [جسم] پسر انسان را نخورید و خون او را ننوشید، در خود حیات ندارید» – آ. ۵۳:

 ۱. جدا شدن خون و جسم دلالت بر مرگ دارد.
 ۲. در اینجا خداوند به روشنی به مرگ خود، یعنی ذبح شدن خود، اشاره کرد.
 ۳. او برای ما بدن خود را داد و خون خود را ریخت تا حیات جاودان داشته باشیم:

(آ) خوردن جسم او، توسط ایمان دریافت هرآنچه که او در بخشیدن بدنش برای ما انجام داد است.

(ب) نوشیدن خون او، توسط ایمان دریافت هرآنچه که او در ریختن خونش برای ما انجام داد است.

۴. خوردن جسم او و نوشیدن خون او، دریافت او در بازخریدش، به عنوان حیات و تأمین حیات توسط ایمان به آنچه او بر صلیب برای ما انجام داد است.
۵. با مقایسه آیه ۵۳ با آیه ۴۷، می بینیم که خوردن جسم خداوند و نوشیدن خون او، ایمان به اوست، زیرا باور داشتن یا باور داشتن در، دریافت کردن اوست – ۱: ۱۲.
- ج. «زیرا که جسد [جسم] من، خوردنی حقیقی و خون من، آشامیدنی حقیقی است» – ۶: ۵۵:

 ۱. اگر جسم پسر انسان را نخوریم و خون او را ننوشیم، حیات جاودان در درون خود نداریم.
 ۲. اگر او را بخوریم و بنوشیم، به [خاطر] او حیات خواهیم داشت.

- چ. قوی ترین و عجیب ترین جمله در تمام کتاب مقدس یوحنا ۶: ۵۷ است: «چنانکه پدر زنده مرا فرستاد و من به پدر زنده هستم، همچنین کسی که مرا بخورد او نیز به من زنده می شود»:

 ۱. خوردن، پذیرفتن خوراک به درونمان است تا به طور ارگانیک در ما جذب شود.
 ۲. خوردن خداوند عیسی، دریافت او در خودمان است تا او توسط انسان نوین تولد تازه یافته از راه حیات، جذب شود:

(آ) سپس ما توسط کسی که دریافت کرده ایم زندگی می کنیم.

(ب) از این طریق است که او، آن رستایز کرده، در ما زندگی می کند – ۱۴: ۱۹-۲۰.

۴. «روح است که زنده می کند و اما از جسد [جسم] فایده ای نیست. کلامی را که من به شما می گویم روح و حیات است» – ۶: ۶۳:
- آ. آخرین بخش یوحنا ۶، قسمتی درباره تبدیل شدن مسیح به روح حیات بخش و کلام است.
- ب. از آنجایی که مسیح آن روح است، ما می توانیم با او به عنوان آن روح درون خود تماس بگیریم – ۱ قرنتیان ۱۵: ۴۵.
- پ. چون که او روح حیات بخش است، ما می توانیم از او تغذیه کنیم و او را به عنوان خوراکمان جذب نماییم.

- ت. برای دریافت خداوند عیسی به عنوان نان حیات، تأمین حیات ما برای تغذیه ما، باید ببینیم که او روح حیات بخش است، و این روح، در کلام تجسم یافته است - یوحنا ۶: ۶۳.
- ث. آنچه خداوند به ما می دهد آن روح است که حیات می بخشد. این روح، خود خداوند در رستخیز است - ۱ قرن‌تیا ۱۵: ۴۵.
- ج. در یوحنا ۶: ۶۳ «کلام» بعد از روح است:
۱. خداوند بر این اشاره کرد که او برای حیات بخشیدن، تبدیل به روح می شد.
 ۲. سپس فرمود که کلامی که می گوید، روح و حیات است. این دلالت دارد بر کلام شفاهی او که تجسم روح حیات بخش هستند - آ. ۶۳.
 ۳. اگر روح را در کلام لمس نکنیم، نمی توانیم حیات را دریافت کنیم.
 ۴. روزانه باید نزد خداوند بیاییم و او را به عنوان روح در کلام لمس کنیم. اگر این کار را انجام دهیم، از مسیح به عنوان نان حیات تغذیه خواهیم کرد - آ. ۳۵.
- چ. باب ۶ یوحنا با کلام حیات خاتمه می یابد، که وسیله ای برای ما است که خداوند را به عنوان نان حیات دریافت کنیم - آ. ۶۳:
۱. اگر کلام را دریافت کنیم، روح را خواهیم داشت، و اگر روح را در درون خود داشته باشیم، مسیح را به عنوان تأمین درونی حیات خواهیم داشت.
 ۲. باشد که ما همه دریابیم که نیاز ما، مسیح به عنوان تأمین حیاتمان است و سپس روزانه با او به عنوان روح حیات بخش که در کلام تجسم یافته است، تماس بگیریم.